

РЕШЕНИЕ

№ 2207

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4083** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК във връзка с чл. 9б и чл. 4 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район С., [улица], вх. А, ет.1, ап.1, представлявано от П. В. и Л. П., чрез адв. А. С., със съдебен адрес [населено място], район Л., [улица], ет. 2, ап. 5 срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № СФИ19 – ТД26 – 5114/21.02.2020г., издаден от Р. Р. В., старши инспектор в отдел „Големи данъкоплатци“ към направление „Финанси и здравеопазване“ към Столична община, в частта, в която е потвърден с Решение №СФД20 – РД28 – 102/21.04.2020г. на директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

С АУЗД в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя за ТБО за периода от 01.10.2019г. до 31.12.2019г. в размер на 75 946.34 лева главница и 1708.79 лева лихви за недвижим имот с партиден № 7221F126055, представляващ земя и сграда, с административен адрес [населено място], [улица].

С жалбата се иска отмяна на акта като незаконосъобразен, издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че неправилно е отхвърлена подадената декларация за упражняване на право по чл. 23 и чл. 24 от НОАМДТЦУПСО като просрочена. Задължение за деклариране по чл. 14 от ЗМДТ няма за имоти, които не са новопостроени, съответно не тече срок от датата на подаване на тази декларация. Предходният собственик е подал декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУПСО в срок, по силата на чл. 68 от

ЗМДТ е недопустимо изменение на ТБО в течние на годината при одобрена план – сметка. Не е посочен и начален момент на изчисляване на определените като дължими лихви. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт С. прави искане за оставяне на жалбата без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата от административното производство и събраните в хода на съдебното производство доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна, от адресата на акта, на когото са установени данъчни задължения, пред компетентния административен съд, по предвидения в закона процесуален ред.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Подадено е искане от [фирма] по чл. 107, ал. 3 от ДОПК за издаване на Акт за установяване на задълженията по ЗМДТ за 2019г. за собствени на дружеството имоти, находящи се в [населено място], район С., [улица].

С нареждане от 27.01.2020г. на Р. В., административен орган по приходите на Столична община, оправомощена със Заповед № СОА20 – РД09–1072/15.01.2020г. на кмета на Столична община е образувано административно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК за установяване на публични общински вземания за МДТ на [фирма] за периода от 01.10.2019г. до 31.12.2019г. В хода на административното производство е установено от фактическа страна, че на 22.11.2019г. е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ от [фирма] за земя с площ от 2635 кв.м. и офис сграда с РЗП 14277.64 кв.м., построена 2015г. с административен адрес на недвижимите имоти [населено място], [улица].

Недвижимите имоти са придобити от [фирма] на 10.09.2019г./датата на вписване на непаричната вноски в ТР/, чрез непарична вноски в капитала на дружеството от [фирма]. Придобиването е вписано в имотния регистър на Агенция по вписванията на 24.09.2019г.

Подадена е декларация на 26.11.2019г. за определяне на размера на ТБО по реда на чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО.

Административният орган е отказал да признае подадената декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО като просрочена. Срокът за подаването ѝ е 7 –дневен от деклариране на имота по чл. 14 от ЗМДТ. Подаване на информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определяне на данъка, което следва да се извърши в двумесечен срок от придобиването. За дата на придобиване е определена датата на непаричната вноски – 10.09.2019г., а не датата на вписване на имотите в Търговския регистър – 24.09.2019г. Декларация по чл. 14 от ЗМДТ е подадена на 22.11.2019г., а по чл. 23, ал.1 от НОАМДТЦУСО на 26.11.2019г. Административният орган е приел, че срокът по чл. 14 от ЗМДТ изтича на 10.11.2019г. и декларацията по чл. 23, ал.1 от НОАМДТЦУСО е извън 7 – дневния срок. По тези причини е определил ТБО по реда на чл. 26 от НОАМДТЦУСО, като не е взел предвид подадената декларация по чл. 23, ал.1 от същата Наредба и желанието на търговското дружество да ползва услугите, формиращи ТБО при условията на чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО.

В диспозитива на АУЗД са установени задължения за ТБО за периода от 01.10.2019г. до 31.12.2019г. в размер на 75 946.34 лева главница и 1708.79 лева лихви. При обжалване по административен ред АУЗД е потвърден.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. От страна на ответника да представени доказателства за предоставяне на услугите сметосъбиране и сметоизвозване, депониране на отпадъци и почистване на териториите за обществено ползване по отношение на процесния недвижим имот. Приложен е договор с [фирма] за почистване и поддържане на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община за районите „Изгрев“, „С.“ и „П.“, фактури, приемо – предавателни протоколи за извършените услуги, становище на М. Й., началник Районен инспекторат район „С.“. В становището е посочено че за периода 2018г. – 2019г. няма данни за подадени декларации по чл. 23 от НОАМДТЦУСО за процесния имот. Има разположени 6 бр. контейнери за битови отпадъци /1100л/ с кратност на извозване 1 път седмично, на общо основание. Становището не се кредитира от съда, тъй като заключението на вещото лице и писмото на Началник отдел „ОП С.“ го опровергават. За имота е подадена декларация за 2019г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО от предходния собственик.

Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно, обосновано, неоспорено от страните. Видно от него, размерът на ТБО за периода 01.10. 2019г. – 31.12.2019г. за имота, за 1 съд, при честота на сметоизвозване един път седмично, определен по реда на чл. 23, ал. 3 от НОАМДТЦУСО е 30 713.54 лева главница и лихва в размер на 691.05 лева. Определена по общия ред на чл. 26 от НОАМДТЦУСО, ТБО за същия имот и за същия период е 75 943.34 лева главница и 1708.73 лева лихва.

До 01.10.2019г. е платена ТБО от предходния собственик в размер на 25 541.24 лева. За обслужване през 2019г. на имота, находящ се на административен адрес [населено място], [улица] е подадена декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО за един съд с вместимост 1100 летра с честота на извозване един път седмично. Освен в заключението на вещото лице същото е посочено и в писмо с изх. № ДЦЛ20 – ДИ11 – 10/1/09.11.2020г. на началник отдел „ОП С.“.

Дължимата от [фирма] ТБО за периода от датата на придобиване на имота до 31.12.2019г. е 30 713.54 лева, определена по реда на чл. 23 от НОАМДТЦУСО, при съобразяване на подадената от предходния собственик декларация по чл. 23, ал.1 от НОАМДТЦУСО.

Относно компетентността на органа – АУЗД е издаден от Р. Р. В., старши инспектор в отдел „Големи данъкоплатци“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ на Столична община, оправомощена със Заповед № СОА20 – РД09 -1362/14.02.2020г. на кмета на Столична община /л.35 от адм. преписка/ с компетентност на орган по приходите в производствата по чл. 4, ал.1, ал. 4 и чл.9б от ЗМДТ.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

АУЗД е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон.

В мотивите му е посочено, че задълженото лице [фирма] е придобило чрез непарична вноска в капитала на дружеството от [фирма] недвижими имоти, представляващи земя с площ от 2635 кв.м. и офис сграда с РЗП 14277.64 кв.м., построена 2015г. с административен адрес [населено място], [улица].

Учредителният акт на [фирма] е вписан в АП на 11.09.2019г. Видно от него, същият

е вписан в Служба по вписванията на 24.09.2019г. На 22.11.2019г. е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ, а на 26.11.2019г. е подадена декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО.

Настоящата инстанция счита, че датата, от която третите лица следва да се считат за уведомени за извършената промяна в собствеността на имота е датата на вписване на учредителния договор по партидата на имота в Службата по вписванията, а именно на 24.09.2019г. От дата 24.09.2019г. декларацията по чл.14 от ЗМДТ /дори да се приеме, че такава следва да бъде подадена, предвид факта, че имотът не е новопостроен/, подадена на 22.11.2019г. е в 2 – месечния срок, а декларацията по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО е в 7 – дневния срок. Няма основание административният орган да откаже да приложи направения от собственика избор за начин на сметосъбиране и сметоизвозване, а вместо това да определи ТБО по общия ред.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че с изменения в чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019г. отпада задължението за подаване на данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин, като задължението остава само за новопостроени имоти. В чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019г. е въведено изискване за предприятията да подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка също в 2 – месечен срок. Съгласно чл. 25, ал. 3 от НОАМДТЦУСО за нежилищни имоти на предприятията по чл. 21, ал. 1, придобити през текущата година или след 30 ноември на предходната година, за които предходният собственик е упражнил правата си за определяне на такса за битови отпадъци по чл. 23 и чл. 24, новият собственик има право да поиска да се запази установеният ред за определяне на таксата, който се е прилагал за тези имоти през текущата година, в случаите, когато не се променя предназначението на имота. Новият собственик на имота упражнява това си право чрез подаване на декларация по образец до кмета на Столична община, чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност", в седемдневен срок от декларирането на имота по реда и в срока по чл. 14 от ЗМДТ. При тълкуване на текстовете може да се направи извод, че разпоредбата на чл. 25, ал. 3 от НОАМДТЦУСО се отнася до декларацията по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, която не е задължителна за имоти, които не са новопостроени. По чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ не се подава данъчна декларации за облагане с годишен данък за имотите, а информация за обстоятелства, от значение за данъчното облагане, различни от направения избор за ползване на съд за битови отпадъци, а не сметосъбиране и сметоизвозване по общия ред. След като за имота има подадена декларация от предходния собственик за цялата 2019г., потвърдена и с искане от новия собственик, няма основание да се откаже ползване и определяне на таксата за сметосъбиране и сметоизвозване по реда на чл. 23 от НОАМДТЦУСО.

Основателно е възражението, че при одобрена план - сметка /за 2019г. с Решение № 857/20.12.2018г. на СОС/ по силата на чл. 68 от ЗМДТ не се допускат изменения на начина на определяне и на размера на таксата за битови отпадъци в течение на годината. След като в срок е подадена декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМДТЦУСО за имота за 2019г., не е допустимо начинът на определяне на ТБО да се променя в течение на годината. Предходният собственик се е ползвал от декларирането от него начин на сметосъбиране и сметоизвозване, което следва да се продължи до края на годината, за която има подадена декларация.

Ответникът не доказва промяна в начина на сметосъбиране и сметоизвозване след

придобиване на имота от новия собственик, нито направени разходи в повече от одобрените в план – сметката за годината.

Оспореният акт противоречи и на принципа на определяне на ТБО, който задължава таксата да е обвързана с отпадъците и ползваните услуги, а не с притежаването на имоти, в който смисъл е и цитираната в жалбата практика на СЕС.

По изложените съображения Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № СФИ19 – ТД26 – 5114/21.02.2020г., издаден от Р. Р. В., старши инспектор в отдел „Големи данькоплатци“ към направление „Финанси и здравеопазване“ към Столична община, в частта, в която е потвърден с Решение №СФД20 – РД28 – 102/21.04.2020г. на директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за определяне на ТБО за процесните имоти за периода от 01.10.2019г. до 31.12.2019г. по реда на чл. 23 от НОАМДТЦУСО.

Предвид изхода на правния спор и разпоредбата на чл. 161, ал.1 от ДОПК, на жалбоподателя се държат разноски по списък по чл. 80 от ГПК в размер на 450 лева, от които 50 лева държавна такса и 400 лева платено възнаграждение на вещото лице.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № СФИ19 – ТД26 – 5114/21.02.2020г., издаден от Р. Р. В., старши инспектор в отдел „Големи данькоплатци“ към направление „Финанси и здравеопазване“ към Столична община, в частта, в която е потвърден с Решение №СФД20 – РД28 – 102/21.04.2020г. на директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община и с него са установени задължения на [фирма] за ТБО за периода от 01.10.2019г. до 31.12.2019г. в размер на 75 946.34 лева главница и 1708.79 лева лихви за недвижим имот с партиден № 7221F126055, представляващ земя и сграда, с административен адрес [населено място], [улица].

ВРЪЩА преписката на административния орган за определяне на задълженията в съответствие с мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Столична община с адрес [населено място] [улица] да заплати на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], район С., [улица], вх. А, ет.1, ап.1, представлявано от П. В. и Л. П., чрез адв. А. С., със съдебен адрес [населено място], район Л., [улица], ет. 2, ап. 5 сума в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Съдебното решение подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: